

5
2009

Fjæreposten

menighetsavis for Fjære

TEMA: **FELLESSKAP**

FMU
– en historie om
vel investert tid

Totalrenovering av Fevik barnehage

▶ 4 og 5

Det er godt å se at dugnadsånden lever. Når folk stiller opp og gjør en ubetalt innsats på frivillig basis, utløses det store krefter og ressurser til beste for fellesskapet. Men det skjer også noe med dem som deltar. Det å oppleve sannheten i uttrykket «sammen er vi sterke» skaper noe i dem som deltar. Mennesket er født til fellesskap, og det er skapt til å samhandle med andre mennesker. Fellesskapene er mange og ulike, men likner hverandre likevel i det at man har noe sammen, man deler noe, man skaper eller bygger noe ved at flere gir sitt bidrag til nytte og glede for andre.

Men fellesskap kan også virke ødeleggende ved at de fremelsker negative sider ved mennesket, eller ved at det presser alle inn i en form og virker drepene for all originalitet og individualisme. Når Jesus snakker om fellesskapet, snakker han om treet, hvor han er stammen og vi er alle de ulike greinene, eller om legemet, der vi hver for oss representerer lemmer på en stor kropp, hvor vi er ulike og har ulike oppgaver og funksjoner, men hvor ingen kan si at en er viktigere enn en annen.

Dugnadsånden er ikke død, men den må like fullt kjempe for og framelskes. Det finnes nok av tidssluk som truer med å erobre menneskers fritid. Selvsagt er det mye som skulle vært gjort både i og på huset, og egne prosjekter kan gjøre at man går i bane om sin egen navle i stedet for å oppsøke et fellesskap. Det kreves av og til at en river seg løs eller lar seg trekke med – om enn med en aldri så liten porsjon motvilje – før man oppdager verdien av og gleden av samvær og samhandling. Andre igjen kan ikke få nok. Det er som et sug. Bare sammen med andre, gjerne mange andre, kjenner de seg hele og levende. Så forskjellene må vi respektere og akseptere. Likevel, for de aller, aller flestes vedkommende tror jeg det medfører riktighet, at det å kjenne seg inkludert, velkommen, sett og ønsket, oppleves godt, bare en får regulere heftigheten i deltakelsen selv. For som sagt, «sammen er vi sterke». Det er utrolig hva som er mulig å få til, bare en er mange nok. De fleste, som har tatt del i en større dugnad, tror jeg har opplevd øyeblikk av stor glede over å være med, kjenne på samhørigheten og se at drømmer kan realiseres ved felles innsats.

I denne utgaven av Fjæreposten har vi med litt fra tre slike store prosjekt i Fjære: 30 år med FMU, nysatsing i Fjæreheia og byggingen av kunstgressbanen på Fevik. Hver for seg representerer de ulike dugnadsfellesskap hvor resultatet ikke hadde vært oppnåelig om ikke mange hadde sett og tatt utfordringen, og kastet sine krefter inn for fellesskapet, et fellesskap som de selv også vil være en del av og nyte godt av, for seg og sine. Mange voksne deltar for å gjøre noe med og for sine egne barn, eller for å knytte sosialt kontakter. Mange barn og unge deltar for å være trygg og høre til, for å lære, vokse, prøve egne ferdigheter og vise at de duger og kan bære ansvar.

Ved det arbeidet som har vært gjort gjennom en mannsalder i FMU, har hundrevis av ungdommer fått verdifull ballast med til livets seilas. Alle som har bidratt til å holde dette fellesskapet gående år etter år, fortjener stor takk, selv om jeg er sikker på at de synes de selv har fått mye tilbake gjennom det de har investert av tid og krefter. Når Kjell Olav Haugen sier han må være Grimstads rikeste mann, så tror jeg ham på det. Han har stått på i og for FMU i 30 år, og gitt og gitt, men opplever at han er blitt beriket. Linjene under, fritt oversatt fra tysk, sier noe om slik investering:

Bare en halv time hver dag avsatt for andre, og du vandrer mot alderdommen som gjennom en aker med aks fylt av kjærlighet, vennskap og glede

(Emil Frommel)

Peer Rødal Haugen
redaktør

REDAKTØR/ANNONSER/FORMGIVER:
Peer Rødal Haugen
ADRESSE: Krokvn. 16, 4870 Fevik
TELEFON: 37091147 / 99261422
epost: redaksjon@peers.no

UTGIVER: Fjære menighetsråd
OPPLAG: 5000, 6. utg. pr år
KONTO: Fjæreposten, 2840.31.19581
TRYKK: Agderposten trykk
DISTRIBUSJON: Norpost

Jesus og barna
(Matt 19,13-15; Mark 10,13-16)
13 De bar også spedbarna til Jesus for at han skulle røre ved dem. Da disiplene så det, ville de vise dem bort. 14 Men Jesus kalte dem til seg og sa: «La de små barn komme til meg, og hindre dem ikke! For Guds rike hører slike til. 15 Sanne- 16 lig, jeg sier dere: Den som ikke tar imot Guds rike likesom et lite barn, skal ikke komme inn i det.»

Mie Toft Abrahamson
Døpt i Fjære kirke 13. sept.

Temi Andrea Gjermundsen
Døpt i Fjære kirke 13. sept.

Andreas Espeland Ubosta
Døpt i Fjære kirke 13. sept.

Felleskap med hverandre og med Gud

Møt de faste forsangere i Fjære kirke!

Forsangere i Fjære kirke, f.v.: Fred Larsen, Odd Holvik og Ivar Paulsen

Før sommeren starta en liten gruppe som forsangere i gudstjenestene i Fjære kirke. Gruppen fortsetter hele høsten, og flere vil være med, bl.a. fra Fjære kammerkor. Jeg treffer tre karer som finner veien til kirka hver søndag og spør dem hvordan de trives med forsangertjenesten.

Fred Larsen: Jeg liker å være forsanger. Jeg kjenner fellesskapet vi har med hverandre og med Gud.

Odd Holvik: Jeg trives godt som forsanger. Jeg får være i kirka og er aktiv på en ydmyk måte.

Ivar Paulsen: Spennende! Jeg er glad fordi jeg føler at jeg bidrar med noe for menighet. Jeg føler meg varm i sjelen når jeg synger.

Kanskje er dette noe for deg også? Du kan være med når du kan. Oppmøte er kl. 10.30 hver søndag.

Døpte i Fjære menighet

Mia Mikalsen Jensen
Døpt i Fjære kirke 30. august

Sindre Aasen
Døpt i Fevik kirke 6. sept.

Mia Wunderlich Hansen
Døpt i Fjære kirke 13. sept.

Michelle Taponene Nordhelle
Døpt i Fjære kirke 13. sept.

Carmen Utne
Døpt i Fjære kirke 27. sept.

Emil Elias Heine Halvorsen
Døpt i Fjære kirke 27. sept.

Emma Linnea Hodnebrog
Døpt i Fjære kirke 27. sept.

Julie Solør Støle
Døpt i Fjære kirke 27. sept.

Simen Heine Halvorsen
Døpt i Fjære kirke 27. sept.

Hakon Kristian Grosvold
Døpt i Fjære kirke 11. oktober

Linn Kristin Dahl Johansen
Døpt i Fjære kirke 11. oktober

Skogheim Gartneri
Syvertsens Gartneri
~ rett fra gartneriet

Julie Daland Larsen
Døpt i Fjære kirke 11. oktober

Kaia Flottorp
Døpt i Fjære kirke 11. oktober

**Bursdags-
bowling**

www.bowling1.no

Vi anbefaler at du legger bursdagen til fredager da vi har cosmic bowling. Fra 12 år kan du også ha gokartbursdag.

- alle kan!

BOWLING 1 & GOKART

Storgata 35, 4876 Grimstad Tlf.: 37 04 47 00

De fire B-ene

Høsten er her med sine mange flotte farger, sola går tidligere ned, og noen har begynt å fyre i ovnen. Det er deilig å kose seg inne sammen med familien, eller gjøre noe sammen ute. Andre ganger ønsker familiemedlemmene å gjøre noe hver for seg. Det er mange forskjellige fritidsaktiviteter å velge mellom. Det meste er både vel og bra, men som familie finner man fort ut at man må prioritere. Hva er viktigst for meg og for vår familie? Skal vi få med oss alt, eller er det best for oss med et par ettermiddager hvor alle er «bare» hjemme? Hvilken plass skal troen, gudstjenestelivet og trosopplæringen ha? Det kan være lurt å ta seg tid til å diskutere dette sammen som familie.

Bønn, bibellesning, brødsbrytelse og brorskap er en verktøykasse til hjelp i kristenlivet og i relasjonen med Gud. Som kristne er vi del av en større familie – menighetsfellesskapet eller Brorskapet. Dette er den ene av de 4 B'ene. Det er vanskelig å leve som kristen og vokse i troen alene. Vi trenger hverandre. Derfor er menigheten et trosstyrkende sted å være. Her får vi mat for sjelen og vi kan utvikle vennskap både med Gud og medmennesker. Det er et sted hvor man kan komme med sine spørsmål, fortvilelser, nederlag og gleder. Det er interessant å se at The Telegraph og The Washington Times skriver at ifølge en amerikansk undersøkelse lever personer som går jevnlig til gudstjeneste lenger enn dem som ikke gjør det. Psykologiprofessor Susan Lutgen-dorf ved Universitetet i Iowa har ledet en 12-årig studie som har tatt for seg dødsraten til mer enn 550 personer over 65 år. Et resultat var at personer som gikk i kirken minst én gang i uka, hadde 35 % større sjanse for å leve lenger enn de som aldri var i kirken.

Tekstlesning er en viktig del av gudstjenestene i Den norske kirke. Bibelen, som er den andre av de fire B'ene, er også en nødvendig del av det kristne livet. I Bibelen står det at troen kommer av forkynnelse. En skandinavisk undersøkelse foretatt i 2008 om folks holdning og bruk av Bibelen viser for Norge, at 75 % leser sjelden eller aldri i Bibelen. 25 % mener at Bibelen har stor personlig betydning; 39 % blant de over 60 år, 14 % blant aldersgruppen 15-29 år. Disse tallene er utfordrende. Vi vet at

et vennskap utvikler seg over tid, og blir sterkere eller svakere ettersom man pleier det. På samme måte er det med vårt forhold til Gud og hans ord. Der- som vi investerer litt tid hver dag eller hver uke, vil vi høste kunnskap, visdom og kjennskap til Gud.

Den tredje B'en er Brødsbrytelsen eller nattverden. Når vi kommer til Fjære kirke kan vi få lov til å ta del i nattverd sammen så å si hver eneste søndag formiddag og torsdag morgen. Det synes jeg er veldig fint. Her kan både store og små få komme frem og ta imot «Jesu legeme» (brødet) og «Jesu blod» (vinen) som er gitt for oss. For noen kan også denne handlingen være en bekjennelse på at man tror. Nattverden er et måltid Jesus innstiftet for sine venner. Han ba oss feire dette måltidet til minne om ham. Gjennom dette måltidet får vi til- givelse for synder og styrke til å leve videre i troen på ham.

Den siste av de fire B'ene er Bønnen. Dette er en fjerde måte å ha fellesskap med Gud på. Bønn er også en måte vi kan velsigne andre på. Vi kan be om alt, både store og små ting. Vi kan be om frelse, beskyttelse, ledelse, legedom, styrke, tro og visdom for både oss selv og våre medmennesker. I Fjære menighet legger vi vekt på bønn på ulike måter. Alle barn får en sprell-engel med bønner på ett års dåpsdag, for å oppfordre foreldre til å be aftnebønn med barna sine. På to års dåpsdag får barna en spisebrikke med bordvers på. I gudstjenestene er det bønner, og kirka er også med i et tverrkirkelig bønnefellesskap i Grimstad. Dette fellesskapet har en egen internettside: www.befor.org, hvor man finner 11 menigheter i Grimstad representert, og hvor man kan sende inn egne bønneemner, anonymt dersom man ønsker det. Ed Silvoso skriver i boka «For at ingen skal gå for- tapt» at han gang på gang i sine seminarer spør om hvor mange som er kommet til tro som et resultat av at noen ba for dem. Nesten alle rekker da hånden i været...

Ingunn Metveit Olsen
menighetspedagog

Ekstrem oppussing av Fevik barnhage

Den 33 år gamle Fevik barnehage er blitt totalrenovert i løpet av de siste månedene. – Dette er et kjempeløft for både barna, foreldrene og de ansatte, sier styrer Ingunn Jerstad. – Rommene er endret og har blitt mye mer funksjonelle.

Barnehagen har i dag 11 ansatte og har plass til opptil 52 barn fordelt på de tre avdelingene sol, måne og stjerne. I fjor ble kjøkkenet pusset opp, og uteområdet fornyet. I vår ble det satt opp et vognskjul til de minste barna, som har behov for et sted å sove når vind, regn og kulde melder sin ankomst. Mens barnehagebarna hadde sommerferie i juli måned, arbeidet «jobbemennene», som barna kaller dem, med to av avdelingene. Disse stod ferdig ved oppstarten i august. Etter stor innsats fra både bygningsfolk og barnehagens ansatte stod den siste avdelingen ferdig 1.

september, da de aller minste barna begynte. De ansatte syns at bygningsperioden har gått veldig fint, selv om det selvsagt har vært litt bråk fra hammer og sag. – Vi har snakket med barna om det som har foregått, og barna syns jo det har vært litt spennende også, forteller Ingunn Jerstad. – Dessuten har vi vært veldig heldige med været, både i vår og i høst. En dag da de ansatte fikk beskjed om at det kom til å bli mye støy, reiste hele barnehagen til Jumbo lekeland, til stor glede for store og små.

Åpningsfesten fant sted fredag 18. september. Alle barn og ansatte i barnehagen var til stede. I tillegg var noen gjester invitert: barnehagefaglig rådgiver fra Grimstad kommune, Grimstad Kirkelige Fellelsråd, som er eiere av Fevik barnehage, Fjære menighets ansatte og Grimstad Adresse- tidende. Torhild Thorsen, som har

arbeidet i barnehagen i 21 år, fikk æren av å klippe over snoren og erklære den «nye» barnehagen for åpnet. Etterpå vanket gratulasjoner og gaver til barnehagen, og kake og saft til alle. De ansatte hadde gjort klar en overraskelse til barna – et aktivitetsrom til glede for de største barna. I andre etasje finner vi Fevik kirke,

barnehagens personalrom og menighetskontor. Her har det også skjedd store endringer. Nå gjenstår noe malearbeid og noe dugnadsarbeid. Gratulerer med ny og flott barnehage!

Ingunn Metveit Olsen

Oddvar Svalastog
tekst

KJEMPE UTVALG – KOM OG SE!
salg • innbytte • finansiering

Grimsta Bådsenter

Tanker om tjenesten

Oppgave-nåde-gave
Nei ikke det ordet, nådegave høres så overraskende ut og så langt fra min hverdag – sier du kanskje, hvorfor kan du ikke snakke om evner, anlegg, interesser???

Tja, hvorfor snakker Bibelen om nådegave og ikke disse andre ordene, kanskje er det fordi de ikke betyr helt det samme. Evner, anlegg, interesser dette er bakgrunn for å kunne gjøre et samfunnsnyttig arbeid enten det nå er som rørlegger, lærer, sykepleier eller et eller annet av de mange yrkene som finnes.

Nåde-gavene har som oppgave å bygge Guds rike på jord og kaste glans over han som har skapt oss og frelst oss. Vi kunne kalle de for Jesus-evner.

Det er mange likhetstrekk mellom evner og nådegaver og oftest bygger nådegavene på din vanlige utrustning. En annen likhet er at slik som dine evner trenger opplæring og erfaring for å kunne utvikle seg, slik trenger dine nådegaver akkurat det samme.

I overskriften var det en tankestrek mellom oppgave og nådegave. Grunnen er den at det er viktig at de oppgaver du har i menigheten passer til din åndelige utrustning eller nådegavene dine.

Det er viktig av to grunner: Det ene er at du får gjort mye mer og resultatene blir mye bedre i forhold til innsatsen din når den skjer på områder som du er utrustet til. Det andre er at det å virke i tråd med din utrustning gir deg en langt større glede og velbehag i tjenesten. Forsøk derfor å finne ut av din utrustning og tilby deg å jobbe med slike oppgaver som du passer til i menigheten.

Gudstjenesteoversikt

Fjære kirke

01.11.	11.00	Gudstjeneste ved Helge Spilling
	19.00	Minnegudstjeneste ved Oddvar Tveito
08.11.	11.00	Gudstjeneste ved Svein Lilleaasen
15.11.	11.00	Sammengudstjeneste ved Helge Spilling
22.11.	11.00	Gudstjeneste ved Oddvar Tveito. FMU jubileum.
29.11.	11.00	Gudstjeneste ved Helge Spilling.
29.11.	11.00	Storsamling på Vik ved Inger Øybekk
06.12.	19.00	Adventskonsert, Simonstad sangkor
13.12.	11.00	Dåpsgudstjeneste v/Helge Spilling
13.12.	18.00	Vi synger julen inn m/FMU
20.12.	11.00	Gudstjeneste v/Oddvar Tveito
24.12.	14:30 og 16:00	Gudstjeneste v/Helge Spilling
25.12.	13:00	Høytidsgudstjeneste v/ Helge Spilling
26.12.	11:00	Gudstjeneste v/Oddvar Tveito
01.01.	11:00	Gudstjeneste v/Oddvar Tveito

Fevik kirke

08.11.	11.00	Sammengudstjeneste ved Oddvar Tve Presentasjon av nytt menighetsutvalg
15.11.	19.30	Sangkveld
22.11.	17:00	Gudstjeneste ved Svein Lilleaasen
29.11.	11.00	Gudstjeneste ved Oddvar Tveito
06.12.	11.00	Gudstjeneste v/Helge Spilling
13.12.	11.00	Gudstjeneste v/Oddvar Tveito
22.12.	20.30	Julenatne i Fevikhallen
24.12.	14:30 og 16:00	Gudstjeneste v/Oddvar Tveito
25.12.	13:00	Høytidsgudstjeneste v/Oddvar Tveito

Flott barnebibel til 4-åringene

Måtte de bli glad i barnebibelen sin! Fra utdelingen til 4-åringene i Fevik kirke.

På årets høsttakkefest var det mange barn i kirken. For 4-åringene var det en spesiell dag, for de fikk en flott barnebibel med seg hjem. Det er en del av trosopplæringen at det deles ut barnebibler, og vi håper det vil føre til mange

gode lesestunder med barna framover. I år som i fjor er det også tre samlinger med 4-åringene i forbindelse med utdelingen. Oppslutningen om disse samlingene kan bli atskillig bedre, og vi vil særlig utfordre barnas faddere til

å støtte opp om samlingene og følge opp sine fadderbarn. Husk også søndagsskolen for de yngste! Sjekk hva som er nærmeste søndagsskoletilbud for ditt barn. Se baksida av avisa eller sjekk fjæreposten.no.

«Gi dem en Bibel!»

«Bare Guds ord kan skape en gjennomgripende revolusjon, hjertets revolusjon.» (Broder Andreas)

Søndag for forfulgte kristne er et felleskirkelig initiativ der flere hundre tusen menigheter over hele verden deltar. Markeringen finner sted på en av søndagene i november.

Her i Norge utarbeider Åpne Dører og Norsk Misjon i Øst materiell og mobiliserer menighetene til forbønn og solidaritet. I år setter Norsk Misjon i Øst spesielt fokus på kristne i Indonesia, mens Åpne Dører fokuserer på behovet for å bringe bibler inn i

de land der troen på Jesus koster mest.

Helt siden Åpne Dører ble grunnlagt av Broder Andreas i 1955, har bibelspredning blant forfulgte kristne hatt høy prioritet. Det som begynner med én manns visjon og en enkel folkevogn som ble brukt til å smugle bibler inn i Øst-Europa, er i dag blitt til en stor internasjonal organisasjon med kontorer i 21 land og arbeid i nesten 60 land.

Behovet for bibler er økende i mange land. Hver dag leverer Åpne Dører ca 16 000 bibler og annen kristen litteratur til den lidende kirke. I særlig grad foregår bibelspredningen blant husmenigheter i Kina og til kristne i den muslimske verden.

Bibelkurerer kan berette mange gripende historier om hvilken glede forfulgte kristne viser når de får sin egen Bibel. De har virkelig noe å lære oss om kjærlighet til Bøkenes Bok. Deres vitnesbyrd er både inspirerende og ransakende. Det er utfordrende å få spørsmålet fra dem: Hva

betyr Bibelen for deg?

Som kristne ufordres vi til å hjelpe den som opplever forfølgelse på grunn av sin tro. 1 Kor 12,26 lærer oss: «Om ett lem lider, da lider alle lemmene med.» Men vi trenger også å lytte til de forfulgtes røst og bli inspirert av deres tro. Søndag for forfulgte kristne setter fokus på begge disse forhold.

På www.opendoors.no kan man se kortfilmer og lese ressurshettet som Åpne Dører sender ut i løpet av september. Det er også mulig å bestille materialet som en pakke fra kontoret vårt. Ring 38 00 80 90 eller send en e-post: norway@od.org.

«Husk på dem som sitter i fengsel, som om dere var lenket sammen med dem, og husk på dem som blir mishandlet, som om det gjaldt deres egen kropp.» (Hebr 13,3)

Eivind Flå, informasjonsleder i Åpne Dører

Et lite steg vider mot ny kirke på Fevik

Plankomitéen som arbeider for ny kirke og kirkegård på Fevik, legger opp til et folke-møte om saken torsdag 12. november kl. 19.00, i Fevik kirke. Det er menighetsutvalget for Fevik som har invitert komitéen til å arrangere et slikt møte, for å presentere sin rapport og åpne for spørsmål. Plankomitéen har fått i oppgave å finne fram til den beste lokaliseringen av ny kirke og kirkegård på Fevik. Selv om det skal være et åpent folkemøte, der alle interesserte kan komme, vil lag og foreninger på Fevik bli spesielt invitert til å delta. Også en sentral representant fra kommunen kommer for å informere om hvor veien nå går videre.

En håndfull nysgjerrige fulgte Oddvar Tveito på liten kikketur i området som kan være aktuelt som kirketomt og kirkegård. Turen gikk langs stien som fører ned til sjøen på vestsiden av Storesand.

Åpent møte om ny kirke og kirkegård på Fevik

Torsdag 12/11 kl. 1900 i Fevik kirke

Hva skal vi med kirka?

Et rart spørsmål? Ja, for kirka er vel noe av det mest selvsagte som finnes, eller?

Jeg husker hva ordføreren i Våler på Hedemark uttalte da kiken deres brant: «Nå har vi mistet det viktigste huset i bygda vår!» Hva mente han med det? Må det en brann til for at folk skal oppdage det?

Hvilket hus i vår by er viktigere enn Fjære kirke? Dette huset har gitt sterke opplevelser både i sorg og glede. I dette huset skjer noen av de viktigste markeringene i livet. Fødsel og dåp, ungdom og konfirmasjon, kjærlighet og vielse. Og ved

livets slutt, begravelse. Jeg er glad for å være prest for slike store, viktige stunder i livet.

Da jeg i sommer var i Italia besøkte vi mange kirker. Vi spurte oss selv: Hva hadde det vært å se i de mange land rundt i verden om det ikke var for gudshus som kirker, moskeer og templer?

I den lille landsbyen vi bodde i, Parzanica, bor det ca. 500-600 mennesker. De hadde to kirker! Den ene litten, som Fevik kirke. Den andre mye større enn Fjære kirke!

Vi deltok på gudstjenesten. Kirken var helt fullsatt! Og det var helt vanlig, fikk

vi vite. Hva er det de har oppdaget som vi har glemt?

«Gud, ja, men kirka – nei», er det en del som sier. Kanskje kan jeg sammenligne det med fotball? Det går an å bli teknisk god ved å spille ballen mot en vegg. Men man blir ingen god lagspiller av det.

I en tid hvor vi dyrker det individuelle, så trenger vi å gjenoppdage viktigheten av fellesskapet. Det var Jesus selv som gav oss en kirke. Og han knyttet sitt nærvær spesielt til dette fellesskapet. «Hvor to eller tre kommer sammen i mitt navn, der er jeg midt iblant dere!»

Jeg forstår at det er

hilsen presten

mange andre ting som er viktige og verdifulle i livet. Familien, venner, jobb, hytta, båten, turer og mye annet. Men skulle det ikke være mulig å sette av litt tid for en gudstjeneste også? Jeg tror du trenger det selv, for din tro. Og fellesskapet trenger deg. Jeg synes også det ville være fint å se deg!

Ena en ting ved vandregleden – den er en god følgesvenn. Den følger deg mil etter mil, dag etter dag så lenge du går. Og mens du går og går, oppdager du at du vandrer tilbake mot det egentlige, det opprinnelige og lærer å skatte det primitive og forstå hvilket verd det har. Du gjeninner noe av det du eide da du bar barn og hadde dine instinkter i behold. De lekene du laget selv, var du meget mer glad i enn i fabrikkjukset, du fikk. De første hadde liv, syntes du, de var gjort av en nennsom hånd – din egen vesle menneskeneve – og ikke av en død maskin.

(Sorlandet, Den norske turistforenings årbok 1954: Sorlandet og Agdesiden, s. 22-23)

Hilsen fra Oddvar prest

Topland Begravelsesbyrå
Arne Topland, tel. 37 04 06 76

Vi ønsker Fjære menighet lykke til i arbeidet

www.toplandbegravelsesbyraa.no

Conradi Begravelsesbyrå
FEVIK – FJÆRE – GRIMSTAD

Innehavere
Tonje Margrete og Trond Magne Teistedal

Vi besørger alle byråtenester
Tlf. 37 04 65 95
Hele døgnet

KILDE TIL TANKE OG TRO FRA GABRIEL SCOTTS FORFATTERSKAP

SCOTT OM VANDREGLEDEN

Vandrereren er av et annet slag. Han vet at det haster ikke. Om han ikke kommer frem i dag eller i morgen – verden den står allikevel. Og selv om han rusler sin kos alene, har han godt følge på veien. Landskapet vandrer med – ofte lange stykker av gangen, han har tid til å dvele ved det og gjøre seg fortrolig med det og hygge seg ved selskapet sitt. Og treffer han på et enkelt sted som har særlig bud til ham, kan han sette seg til som bien og blomsten og la inntrykket virke på seg, til det blir sittende for levetiden. (...)

Det er det gode ved å bruke benene, at det fremmer nøysomheten. Dette å kunne greie seg uten å savne hoteller og luksus, men tvert om trives ved det. er også en av vandrerens gleder. En utløse er store ting, eller et nedlagt sommerfjøs, hvor litt av bordtaket står igjen, eller en stor skjortegrans – «neondegran» sier de enkelte steder med et treffende ord. Det hører alt sammen til vandregleden, den som bare de trofaste kjenner.

Enda en ting ved vandregleden – den er en god følgesvenn. Den følger deg mil etter mil, dag etter dag så lenge du går. Og mens du går og går, oppdager du at du vandrer tilbake mot det egentlige, det opprinnelige og lærer å skatte det primitive og forstå hvilket verd det har. Du gjeninner noe av det du eide da du bar barn og hadde dine instinkter i behold. De lekene du laget selv, var du meget mer glad i enn i fabrikkjukset, du fikk. De første hadde liv, syntes du, de var gjort av en nennsom hånd – din egen vesle menneskeneve – og ikke av en død maskin.

(Sorlandet, Den norske turistforenings årbok 1954: Sorlandet og Agdesiden, s. 22-23)

Med egen buss i ungdomsarbeidet

Vi har avtalt å møtes hjemme hos Reidar Nørsett. De er samlet på Reidars «gutterom», og jeg får straks nettopp den følelsen: Her er karene tilbake i samme modus som i fordums tid, den gangen de som den populært kalte «firerbanden» brukte all sin tid på FMU. På 14,5 minutt kunne de planlegge en konfirmantweekend fiks ferdig – da var alt i boks. Likevel kunne hele kvelden gå med, sammen med hundrevis av karameller.

Peer Rødal Haugen
tekst & foto

Vi har avtalt å møtes hjemme hos Reidar Nørsett. De er samlet på Reidars «gutterom», og jeg får straks nettopp den følelsen: Her er karene tilbake i samme modus som i fordums tid, den gangen de som den populært kalte «firerbanden» brukte all sin tid på FMU. Da kunne de planlegge en konfirmantweekend på 14,5 minutter. Da var alt i boks, selv om hele kvelden gikk med, sammen med hundrevis av karameller.

Det høres totalt useriøst ut, men var det noe de var, så var det seriøse. At det hele var iblandt store porsjoner med kreativ galskap er så, men de visste hva de ville og hvorfor. De fire pionerene i FMU-arbeidet er Bjørn Reiersølmoen, Reidar Nørsett, Kai Nærdal og Kjell Olav Haugen. De var alle innflyttere til menighet, unge kjekke karer – Kjell Olav var knapt tjue og nytilsatt menighetssekretær – og de var svært ulike. Men de hadde et felles ønske om å drive kristent ungdomsarbeid og de hadde det rasende morsomt og var sammen til alle døgnets tider. Det fellesskapet og kameratskapet de hadde seg i mellom har nok vært helt avgjørende for den suksessen som FMU etter hvert ble.

start for det som i dag er FMU, Fjære Menighets Ungdom, må vi tilbake til en konfirmantweekend på Hynnekleiv i 1978, og 30-årsjubileet regnes fra det året disse ble konfirmert, våren 1979. Sytti konfirmanter var med på tur, og i løpet av weekenden var det mange som tok standpunkt og valgte å følge Jesus. Det var i det hele tatt et kjennetegn på den første tiden i FMU at forkynnelsen var svært karismatisk og utfordrende. Etter eget utsagn kvalifiserte Reidar Nørsett til beskrivelsen vekkespredikant. At sogneprest Jens Bjelland også var svært engasjert i ungdomsarbeidet, gav åndelig tyngde til miljøet. Hans preken over de to veier, med variasjoner, ble etter hvert en klassiker. Lederne var i det hele tatt veldig bevisste på at ungdommene måtte få møte Jesus og stilles på valg. Videre var det viktig å bygge et miljø hvor de unge kunne være og vokse, få oppgaver og utfordringer, ta ansvar for eget liv, men også se at de skulle bety noe for andre og hverandre.

Noe helt særegent var konfirmantleir for konfirmantforeldre. Kontakten med foreldrene ble veldig viktig da det ble aktuelt med dugnadsarbeid på ungdomssenteret, eller FMU-bygget som det kalles i dag.

I Elin Nærdals særøppgave om FMU leser vi følgende:

Den såkalte «firerbanden» som ledet FMU i starten, f.v. Reidar Nørsett, Kjell Olav Haugen, Kai Nærdal og Bjørn Reiersølmoen blar i klippalbumet. Bilder og avsklipp setter fart på husken, historiene kommer tett og latteren sitter løst. Reidar var mangeårig formann i FMU. Kjell Olav startet som menighetssekr. og har så langt endt opp som kateket og henger stadig med. Kai bar tittelen inspirator og Bjørn prøvde å holde orden på økonomien. De var svært ulike som typer, men fant likevel tonen i et tett kameratskap og utfylte hverandre som lederkvartett i FMU. I mange år var de sammen til alle døgnets tider og brukte all sin fritid på FMU. Bare karamellene på bordet manglet....

TIDEN er investert

«I 1979 ble det avholdt et viktig styremøte. Da ble det bestemt å sentralisere ungdomsarbeidet med Fevik arbeidskirke som base. Fjære Menighets Ungdomsskor skulle startes og en buss kjøpes.»

På bedehusene var det ikke mye ungdomsarbeid igjen. Bare på Hesnes var det fortsatt en del aktivitet. Likevel vil det være feil å si at det ikke var konfliktfylt at kirka nå aktivt gikk inn for å sentralisere arbeidet blant ungdommen. Men med tiden har nok de aller fleste innsett hvilken suksesshistorie FMU har vært, en suksess som har blitt lagt merke til langt utenfor distriktet. Mange har hendvendt seg til FMU med spørsmål om ikke de kan lære fra seg hemmeligheten.

– Vi har jo bare svart at det ikke er noe vi kan lære dem. Nøkkelen er tid – tid til å være sammen med dem og lytte til dem så de forstår at

de er sett og hørt, sier Kjell Olav.

– For tid har vi brukt mye av. Masse tid.

Bussene

Fjære menighet er langstrakt, og en så klart behovet for transport for å frakte ungdommene trygt til og fra arrangementer og samlinger. Bare Kai hadde førerkort for buss, så løsningen ble at resten av «firerbanden» måttet ta busslappen. Kjell Olav var prøvekanin, og strøk på første forsøk, men så snart han hadde passert var vegen banet for Reidar og Bjørn, og da alle tre var i mål, vanket det konfekt på Biltilsynet. Den første bussen var «gamla» fra ADS. Uten penger i kassa måtte det lånes kr 15.000, og det rakk til både kjøp og oppussing. Oppussingen og lakeringen sto ungdommene og lederne for selv, og arbeidet gikk med liv og lyst. Med «Fjære Menighets

Ungdom» lakkert langs siden ble den raskt et kjent syn i distriktet. De fire lederne mest kappes om å kjøre henteruta rundt i kretsene, og selv om bare en kunne kjøre seg billetter til flyturen nordover jobba Reidar og Bjørn med på turen. Her var fellesskapet mer verdt enn effektiviteten! Ruta de kjørte hver mandag var ca 40 km, og samme ruta en gang til da ungdommene skulle hjem igjen. Nåværende FMU-buss kjører samme turen den dag i dag, men tre ekstra sjåfører med på turen er nok en saga blott.

«Firerbanden», som ble kallenavnet på de fire pionerene utgjorde styret i ungdomsneimda i Fjære menighet. Det forenklet «saksbehandlingen» i viktige saker, og her ble veien til mens man gikk.

Det ble snart behov for mer busskapasitet, og i oktober 1980 var det tid for det andre

busskjøpet, For «firerbanden» var det ikke langt fra tanke til handling. Bussen de hadde sett seg ut befant seg på Finsnes i Troms, et godt stykke vei fra Fjære, og mens Kjell Olav og Reidar skaffet seg billetter til flyturen nordover jobba Reidar og Bjørn med å skaffe kontanter til kjøpet. Så på hugget var karene at de nesten lyktes i å kjøpe en Braathens SAFE-buss på Fornebu, men Braathens klarte ikke holde farten til disse to karene når det gjaldt beslutninger, så turen fortsatte nordover, og buss-handel der. Hjemturen med nyinnkjøpt doning holdt på å ende med forferdelse. I en svingete og glatt utforbakke havnet bussen på tvers i veien, og da en trailer kom utfor med stø kurs mot bussen, var de to relativt uerfarne bussjåførene ikke høye i hatten. Traileren stoppa en meter fra bussen, og ut trippa sjåføren på lave sko og spurte: «Ka det e kara, har dokke problema?»

Videre sørover ble det mye kjøring og lite søvn, men de kom seg helskinnet hjem. Utpå nyåret i -82 kom telefonen fra Braathens SAFE, om at jo, de hadde bestemt seg for å selge bussen. Så kjøpte de den også, og «gamla» ble solgt. Dagens FMU-buss er den syvende i rekken (som startet med «gamla», «Nordlendingen», «Bråten», «Åse», «Den nye» – de hadde navn alle sammen.)

Selvsagt ble de mye arbeid og vedlikehold med bussene, men en av de viktigste ressursene i FMU var tid, masse tid. Lederne brukte omtrent all sin tid til ungdomsarbeidet, bussvedlikehold og langvarige ledermøter inkludert.

Det tar av

Etter den omtalte konfirmantweekenden gikk rykket fort om hvor gøy det var i FMU, og i en periode var man

fra en som ble værende...

THORVALD HANSEN er 33 år, gift med Elin N. Hansen og har 2 fantastiske barn, Fredrik på 6 år og Julie på 2,5 år.

tydelige på hva det vil si å være en kristen.

Turene er fortsatt helt sentrale i virksomheten. Vi har konfirmannturer for alle konfirmanntene på ettersommeren, vi har vår egen høsttur, vi har vinterturen til Vrådal og så den store sommerturen.

Loppemarkedet, som er vår viktigste inntektskilde og største dugnad, har vi holdt på med i mange år, og er fortsatt viden kjent for det.

Nye grupper har inntatt FMU-bygget i forbindelse med trosopplæringsprosjektet SAMMEN som nå er inne i regulær drift. Både 10- og 12-åringene har fått et møte med menigheten gjennom aktivitetsdager i og rundt FMU-bygget. Forhåpentligvis kommer de tilbake som konfirmanter.

Bussen kjører sin gamle rute, bare en buss riktignok, men til gjengjeld er den større og nyere en sine forgjengere, og er fortsatt et uvurderlig verktøy i arbeidet, oppsummerer menighetssekretæren, som underveis er blitt kateket i Fjære.

Dugnad

Svært mye av aktiviteten i og rundt FMU er og har vært en kjempstor dugnad, fra reisingen av ungdomssenteret til gjennomføring av loppemarkedet hvert eneste år.

Mange av de samme stiller opp gang etter gang og gjør en fantastisk jobb, understreker Kjell Olav.

De fortjener en kjempe-takk hver og en. Og ikke minst vår uunnværlige Anne Marie på kontoret som holder orden på alle papirer og bilag. Hvordan skulle det gått uten henne? undres han.

Jubileumsfest

21. november blir det heidundrende jubileumsfest i Grimstad kulturhus. Festen er åpen for alle, selv om det er inngangspenger, og håpet er at riktig mange unge og gamle FMU-ere og alle som har et bankende hjerte for kristent ungdomsarbeid i Grimstad, kommer og setter farge på festen. Det lokkes med gjester fra inn og utland, samt god mat og masse mimring, sang og musikk. Så velkommen, velkommen.

Høsttur til Vegårtn. F.v. ser vi Cathrine Bringsværd, Bernard Arnevik, Arild mads-haven og Matilde Salvesen under en oppgave i teambuilding

ungdomsheim eller et sommersted for kristelig virksomhet blant menighetens ungdom. Det gikk 49 år før det skjedde.»

Dette var det ungdoms-nemnda tok tak i, og 21. oktober 1985 ble det nedsatt en byggekomité. Tormod Bråten ble leder av komiteén og gjorde et formidabelt arbeid som byggeleder. Familien så ham nesten ikke på flere år, og lurte på når han kom hjem igjen... Tomten på ca 12 dekar ble delvis festet fra Staten og kjøpt av Kåre Egra. Fra starten var det tanken å oppføre et garasjebygg, men planene skulle komme til å vokse underveis. 21. april 1986 var første dugnad på tomte. 60-70 ungdommer møtte fram. I Adressa kunne en lese at leder for finanskomiteén, Jan Christiansen, mente bygget ville komme på ca kr 500.000, og i Adressa kunne en lese at samme sommeren skulle det første loppemarkedet til inntekt for bygget gå av stabelen. Grunnstein ble lagt ned av sogneprest Per Myhrstad etter gudstjenesten 28. september 1986. Bygget, som i utgangspunktet skulle være garasje vokste etter hvert som man så behov og muligheter, og til slutt sto man med tegningen av et ungdomssenter på nesten 1000 kvm. Dugnaden med å reise bygget varte i fire år. Det trivelige arbeids-felleskapet gjorde nok sitt til at folk holdt ut så lenge, og det inspirerte å oppleve at pengegaver rant inn fra fjern og nær etter hvert som kapitalbehovet økte. Da bygget sto ferdig til innvielsesfest helgen 14.-16. september 1990, var huset praktisk talt gjeldfritt. Det hadde kostet to millioner, men var verdt dobbelt så mye.

Dermed begynte en ny tid. Huset gav plass og mulighet for mange nye aktiviteter. Det

var teknikere som kjørte lys og lyd. En modellgruppe styrte med alle mulige fjernstyrte små ting. Verkstedgruppa sørget for at bussene ble holdt i stand og jevnlig ble sikkerhetsgodkjent. I tillegg var det avisgruppe, vaktmestergruppe, sygruppe og misjonskiosk. Også en såkalt miljøkrigergruppe ble etablert, med ansvar for å følge med bussene som vakter og for å prate med folk.

FMU i dag

Har FMU forandret seg mye fra starten i 1979? Nestor og krumtapp Kjell Olav, som har vært med som leder hele veien, er den eneste som kan svare på det.

Selve idéen er den samme, og målsettingen er den samme; ønsket om at ungdommene i Fjære skal få møte Jesus. Når vi ser tilbake kan vi vel innrømme at ikke alt var like sunt av det vi holdt på med i starten, uten at jeg tror vi gjorde skade. Så noe har forandret seg, eller vi har forandret oss. Koret har ikke den samme kjernefunksjonen nå som dengang. Arbeidet i dag bærer mer preg av et åpent klubbmiljø. Samlingene i kirken på fredager er kuttet ut, men husmøtene og samlingene på mandager holder vi på. Vi er blitt mer bevisste på å rekruttere nye ledere gjennom lederkurs og å kalle juniorledere, og ved det fordele ansvar på flere personer. Vi har et tjuetalls juniorledere i dag, og de gjør en kjempeinnsats. Selv om vi ikke har vekkslespredikanter av Reidars kaliber lenger, er vi likevel sentrale i forkynnelsen og

nå kom politiet og henta naboen...!

Arrangement

Som nevnt var det korarbeidet, med Kjell Olav, og senere Arve Konnestad, som dirigent, som var kjernen i FMU-arbeidet. I 1981 framførte koret musikalen «Pappa» av Ingemar Olsson. Seinerne laget FMU sine egne julespill og musikal. FMU var for eksempel de første til å innta kulturhusscenen med selvlaget julespill i 1985. 10-årsjubileet i 1989 ble feiret med den egenlagde musikalen «Drommerier», basert på Martin Luther Kings tale «I have a dream», med premiere på kulturhuset 15. april.

At Jan Boye kunne gå selv etter at han i et underholdningsinnslag hadde fått sagt av beina med motorsag, var ikke noen stor sak. Han hadde vel vært hos Jesus...

Klippalbumet forteller om mye som har skjedd i regi av FMU, fra nyttårsfester på rådhuset og oppstarten med St. Hans-arrangementet i Ranvika.

Ungdomssenter

«Under 2. verdenskrig ble det i Fjære Menighet avholdt noen samlinger for å styrke

med turer, enten det var ut å synge med FMU-koret, konfirmannturer hit og dit, utenlandsturene til Tyskland, Belgia, Nederland, Frankrike, Sverige eller Danmark, brevdrangsturene til Fjærland eller skiturene til Vrådal. Egne busser gjorde det adskillig enklere å arrangere turer. De har vært, og er fortsatt, et helt bevisst element i arbeidet med å få kontakt med de unge.

Det er mye letter å få ungdommene i tale når du er på reise, understreker Kai. Dette har FMU brukt for det er verdt, og Reidars velfylte album – løsark vitner om flittig blading – er smekklfulle av bilder og minner fra utallige turer fra starten i -78 og framover.

På ungdomsskolen kunne de merke når FMU hadde vært ute og reist, fordi elevene var så glade når de kom tilbake på skolen, forteller Kai.

Etter turene hører jeg ofte at «det har vært så koselig», sier Kjell Olav

Og det er jo ganske fantastisk at en reiser på lange utenlandsturer med så store grupper med alle mulige slags ungdommer, og aldri har det vært noe tull, fører Reidar til.

At han selv har stått igjen med bussen i Göteborg og sett alle turdelakerne forsvinne med ferja til Fredrikshavn, er noe annet, selv om han ble så fortørna at han tryna i en fortauskant og kuttet opp både knær og hender. Eller at bussen forlot Bjørn og hele reisekassa i tollen på Svi-nosund.

Joda, noen «reiseuhell» har det vært, og meldingene hjem om at FMU-bussen har streika på motorveien eller noe liknende, de kjenner vi til. Slike hendelser har vel heller fungert som krydder på ellers svært vellykkede turer.

Nå møter vi konfirmanter av foreldre som har hatt sin tid i FMU. «Mamma har fortalt hvor gøy det var i FMU» kan vi høre konfirmanter berrette. I dåpssamtaler får vi også det inntrykket at alle har vært med i FMU, og kan fortelle hvilken ballast de fikk med seg derfra, og at de ønsker det samme for sine barn, sier Kjell Olav.

Media

Også avisene fikk fyldige

utenfor om man ikke var med i FMU. Hele årskull ble medlemmer når konfirmandflokkene massivt ble med i ungdomsarbeidet. For ikke å få aldersgrensen et år høves fra syvende til åttende klasse for å begrense tilstrømmingen. For å beholde kontakten med hver og en var det grenser for hvor mange ungdommer man kunne håndtere. Lederne var redd for at enkelte ville forsvinne eller bli en-somme i mengden.

Kjernen i arbeidet var ungdomskoret, som rundt 1981 hadde 120 medlemmer.

Men rundt koret var det også mange andre aktiviteter. En mandag i måneden var det husmøter hjemme hos hos lederne og hos presten. Man startet også opp med Jesus-kvelder i Fjære kirke.

Der kommer vi sammen, ber og lovsynger og deler

Utklippbøkene er fulle av bilder og utklipp fra turer og hendelser, som representerer individuelle minner og opplevelser for et sted mellom 1000 og 2000 ungdommer, grovt gjettet.

Guds ord sammen. Det har blitt en kraftkilde for oss, uttalte menighetssekretær Kjell Olav Haugen i et intervju den gangen.

Alt i alt førte dette til at det utviklet seg et svært tett og nært fellesskap mellom ledere og medlemmer. Alle lederne har i perioder hatt ungdommer boende hos seg over kortere eller lengre perioder, når det har floket seg til hjemme hos enkelte unge.

De fire legger ikke skjul på at det kunne oppleves krevende i perioder, at det var mye å gjøre og at det tok mye tid. Og det hadde garantert ikke gått om det ikke var for at de hadde gode koner som lot dem få bruke så mye tid på FMU. «Det står kvinner bak», som det heter.

Så når vi fikk skryt, var det like mye de som fortjente det, sier Reidar.

Rundt bussene var det også mye aktivitet, som tiltrakk seg ungdommer som likte å skru og fikse. I dette miljøet gjorde John Ådne Halvorsen og Øyvind Solbakken en kjempejobb, karer som ikke trivdes på scenen, men som fant sine plasser i jobbefellesskapet. «Firerbanden» er livreddet for å trekk fram enkeltnavn, fordi det er så mange som har vært inne og gjort en god innsats, men unngår likevel ikke å nevne noen. Et par som har holdt koken lenge, og som nå er hovedledere, er Thorvald Hansen og Gard Håkedal. Også Jan Boye var med i mange år. Den eneste jenta som holdt ut i dette mannspregede lederfellesskapet, var Åshild Henningsen Wilhelmsen.

En tid hadde FMU også sitt eget fotballag i Bon-

desligaaen, med flotte drakter sponset av Ugland. Det var da det ble spilt fotballturneringer om natta, for ikke å holde seg til det normale.

Og hvem har tidligere hørt om forbryterfest, der man måtte ha så og så mange straffbare forhold bak seg for å få delta? En kjent og hardbarket kart ble barskt avvist i låra med at han hadde for lite på rullebladet...

En fengselsprest jeg snakket med fortalte om en samtale i fengselet, hvor en kar takket for tiden han hadde i FMU, for der ble han sett, minnes Kai.

Jeg tror det sier noe viktig om det som preget miljøet i FMU, fortsetter han.

Og jeg tror det jeg husker ikke gått om det ikke var for gode samtaler.

Turene og fellesskapet

FMU er omtrent synonymt

Klosteret Deir Mar Musa i lav morgen- sol, der det henger som et rede i fjell- siden. FOTO: ARNE M. GIMSE

Syria, et fantastisk land

Å reise til Syria. Er ikke det farlig? Mange lurte på det som hørte om våre reisepålegg. Nå er vi tilbake igjen og har oppdaget et fantastisk land. Og farlig? Ikke i det hele tatt. Det er tryggere å reise til Syria, enn å reise rundt i Oslo.

Arne Martin Gimse

Vi, et reisefølge på 37 personer skulle ristes sammen i løpet av 13 dager. Ulike mennesker fra Grimstad og Arendal, Bykle, Flekkefjord og Asker. Vi skulle oppdage og oppleve Syria og Jordan. Med utgangspunkt på Fevik, inviterte Fevik-presten Oddvar Tveito med på tur, temareise «Levende steiner og ikke bare død historie». Vi fikk møte Østkirken og fikk se masse stein i ruinform. Alt dette skaper undring og setter tankene i sving. Syria har 11 kirkesamfunn og rundt 1 million kristne (6%). Halvparten tilhører Den gresk ortodokse kirken, resten er delt på de andre. Ingen av de tradisjonelle vestlige protestantiske kirkesamfunn finner du i Syria. Men at her er en levende menighet er sikkert. Vi møtte

flere av dem. Alt fra den gresk-ortodokse patriarken i Syria til flyktninger fra Irak. Noe av det fineste på en slik tur er møte med mennesker. Syrerne er åpne og vennlige og ville gjerne ha kontakt. Velkommen til Syria på engelsk fikk vi høre flere ganger. Barn møtte vi over alt. Tiggende selgere var det også få av. Bare på de mest typiske turiststedene møtte vi dem, slik som i Palmyra og Petra. De fleste fikk prøve sine pruteegenskaper i suoken (markedet). Her gikk det i silke og tepper, damaskduker og sølver. Mange fikk tunge koffertter på hjemveien. Reisa startet i Damaskus. Det var hit Paulus ble ført etter sin omvendelse, da han skulle fengse de kristne i Damaskus. Han ble møtt av Ananias. I gamlebyen fant vi Ananiaskirken og Oddvar og

Kirsti fikk der lede oss i en gudstjeneste på norsk med nattverd. En stor og god start på turen for meg. Her var vi på historisk grunn, nesten 2000 år etter. Bymuren der Paulus ble firt ned, så vi også. Men vi skulle møte dagens kirke. Det startet med patriarken i Den gresk-ortodokse kirke i Damaskus. Vi møtte han på hjemmebane og fikk kjennskap til de kristnes situasjon i Syria. Neste besøk var i Ummayyadmoskeen. Den var først et romersk tempel, senere ble det kirke og til sist overtatt av muslimene. Det hevdes at Johannes Døperens hode skal befinne seg der. Inn i moskeen fikk vi gå uten sko. Her fant vi rester etter den kristne tid blant annet i en døpefont. Underlig. Turen fortsatte neste dag til flere kristne kirker som hørte til ulike kirkesamfunn. Alt vitnet om en levende kirke. Noen byer var preget av kirker, mens andre steder var de fraværende. Dagens tur endte ute i ørkenen ved et kloster Deir Mar Musa (se egen artikkel). Bussen vendte nesa neste dag nordover mot Aleppo, Syrias nest største by. Hit kom vi etter å ha besøkt en

korsfarerborg og en av de 700 forlatte byene. Tanken i hodet mitt var, at nå måtte jeg hjem og repetere historien jeg en gang lærte. Det underlige er at vi også oppdaget mange ting vi aldri hadde hørt om. Aleppo er en by med 11 ulike kirkesamfunn. De samarbeider godt, lederne møtes månedlig. Vi fikk besøke flere kirker her også. Spesielt var det å gå til søndags- gudstjeneste i Den syrisk-ortodokse kirken. Heldigvis hadde vi tolkning på skjerm til engelsk. Her sitter også møtet med mennesker igjen. Vi fikk en prat med en irakisk flyktning og hennes datter. Det er sterkt å møte kristne som har flyktet fra sitt fedreland. I Aleppo og omegn var det mange av dem. Skal jeg ta med alle stopp på turen, blir dette langt, men besøket til stedet der Simon på støtten holdt til er ganske utrolig. Han levde på en toppen av en søyle i nesten 40 år. Etter 3 dager i Aleppo gikk turen sørover igjen. Da hadde mange fått handlet i store mengder. Vi skulle overnatte i Palmyra ute i ørkenen. Hvorfor? Det var det få som visste. Men det visste reiseleder Oddvar. Her ute i sanden lig-

ger en av Syrias best bevarte skatter. Daddelbyen ligger 4 timer fra Damaskus i en oase med palmer og vegetasjon, mens omegnen består av ørken. Gjennom Palmyra gikk karavaneveiene og var et nødvendig sted for proviantering og vann i gammel tid. Her er det gravd fram utallige skatter og ruiner. Det imponerte oss. Underlig at ikke dette har vært en del av vår historieundervisning. Men det har det vel kanskje på generell basis. Her kom kanskje handelsfolkene som kjøpte Josef og tok han med seg til Egypt? Turen fortsatte tilbake til Damaskus og den store konserten. På vårt første besøk i Damaskus, så vi plakater av Kirsti Pedersen Haugen som sammen med flere skulle ha konsert i en av de gresk-ortodokse kirkene i byen tirsdag kveld. Underveis var reisefølget blitt til et kor og vi skulle selvsagt delta. Kirsti spilte Nocturne og et stykke av Grieg, deltok med sang og koret fikk delta med Håvard Hedde med mer. Ambassadøren satt i salen og den syrisk-ortodokse biskopen og generalvikaren for patriarken. Både de og salen tødde opp etter hvert som de ble bedt om å delta i enkle refrang og noen mer kjente sanger. Konserten fikk forsterkning av en av Syrias beste trommisere, som sammen med Bernt og Olav fra Flekkefjord og Kirsti deltok på ulike instrumenter. Enda en utrolig opplevelse. Det var mange av dem. Ikke minst hver gang Kirsti fikk anledning til å understreke og bidra med sine musikalske innslag. Hun ledet an både fellessang og spilte og sang for oss. Oddvar fikk sammen med guiden gitt oss et godt innblikk i historie og utfordringer i Syria og Jor-

dan, og Klara tok seg av resten. Et fantastisk reiseteam. Endelig sto Jordan for tur. Turen ble avsluttet med 5 dager i Jordan, der besøk i Petra og på Nebo berg med utsikt til et disig Israel, var to av toppene. Jeg gjør regning med at Moses så mer enn oss, da han rett før han døde, fikk se inn i det lovede land. Siste stopp var Dødehavet og her fikk vi bade og flyte lett i det salte vannet. De fleste la seg etter hvert heller ned ved svømmebassenget. Det ble en god og rolig avslutning før flyturen hjem. Som dere skjønner: Får du muligheten en gang, er en tur til Syria å anbefale.

BESØK I KLOSTERET DEIR MAR MUSA

Vi visste at vi skulle overnatte i klosteret, Deir Mar Musa. For å komme dit måtte vi kjøre buss ut i ørkenen og opp i en dal. Da varmen slapp oss av, så vi klosteret ligge høyt oppe i fjellsida. Dit opp slyngte det seg en sti. Vi tok beina fatt i varmen, rundt 25 grader. Med sekk på ryggen og lakenpose og dynetrekk oppi, dro vi oppover, hele reiseselskapet. Vel oppe ble vi tatt godt imot. Fader Paolo leder dette syrisk-katolske klosteret. Syrisk-katolsk betyr at kirken og dermed også klos-

Gjengen fra Grimstad som dektok på Syriaturen FOTO: HELENE HORVERAK

Guds familie. Alle som var døpt kunne delta i nattverden. Sangen lød, mens brød og vin ble sendt rundt. Til avslutning ble det tid til bønn og velsignelsen. Vi går stille ut og ut til et dekket bord med enkel middag. Hit kommer mange mennesker med ulik bakgrunn. Noen blir der lenge og reiser videre med en ny tro. Du går ikke uberørt fra Deir Mar Musa.

NARF
Norges Autoriserte Regnskapsføreres Forening

Haglund Regnskap as

AUTORISERT REGNKAPSFØRERSELSKAP

Sømsveien 5 • 4870 Fevik
Regnskap – Bedriftsrådgivning
Tlf. 37 25 61 00
www.haglund.no
Medlem NARF

The J. J. Ugland Companies

støtter lokalt ungdomsarbeid
www.jjuc.no

ARKITEKTKONTORET

Sverre Halvorsen AS

KIRKEGATEN 1 B, 4878 GRIMSTAD
Tel.: 37251075 mob. 90174633 www.sverrehalvorsen.no

- ARKITEKTJENESTER
- REGULERINGS- OG BEBYGGELSESPLANARBEID
- BYPLANLEGGING

Over: Klara Tveito midt i en guttegjeng i en av de 700 forlatte byene, Serjilla. T.v.: Fra Palmyra, daddelbyen, en oase i ørkenen FOTO: ANNE LISE GIMSE

FOTO: ARNE M. GIMSE

Ove: Fullsatt sal under konserten i Damaskus, med geistligheten på første rad. T.v.: Minikonsert i borggården Under: Kirsti leder turkoret på konserten. FOTO: INGER

Dugnadsånden er fortsatt levende her på berget, heldigvis. I det siste har to store dugnader i Fjære kommet vel i havn. På Fevik stadion har en driftig dugnadsjeng sørget for nytt kunstgressdekke. Nå ligger matta der, grønn og innbydende. I Fjæreheia har mange frivillige stått på for å skape økt

Full fart og rett på mål

Jan Inge Tungesvik
tekst & foto

Idrettslaget Express har nettopp bygget ferdig en av Norges fineste kunstgressbaner, ja kanskje den fineste pr dato. Topp moderne matte med plastgress og grus, gjerder og porter, profesjonell stadionbelysning. Alt er 100%!

– Hvordan fikk dere dette til? Spørsmålet går til leder i Express Jon Ove Heen.

– Vi skaffet oss fem millioner som lån, tilskudd og sponsoravtaler, og så satset vi resten på dugnaden.

En dugnadsinnsats løslig kalkulert til 2,5 millioner har gjort dette mulig, forteller en stolt formann.

På treningsbanen denne kvelden finner vi en av de som har stått på i denne dugnaden, og som i dag trener gutter på 9 år, Roy William Svarstad.

– Hvorfor bruker du all denne tiden på fotball og på Express? er vårt naturlige inngangsspørsmål.

– Jeg kom hit for 9 år siden og arbeider i Arendal. For at vi som familie, kona mi og våre tre barn skal få det bra her på Fevik, må vi engasjere oss. For oss har Express vært et fantastisk sted. Vi må legge ned noen timers arbeid men ser at vi er med på å bygge et

Roy William Svarstad har valgt å engasjere seg i IL Express.

trygt og inkluderende lokalsamfunn for våre barn.

– Vi som voksne får sosialt nettverk. Hadde det ikke vært for Express er jeg usikker på om vi hadde blitt kjent med så mange.

Han ser ut over den flotte, nye banen og er ikke så rent lite stolt. Dette har han bidratt til sammen med masse andre gode krefter.

Fjæreposten gratulerer Roy og alle de andre i IL Express!

EURONICS

Tlf. 37 25 87 77
Bergemoen

LIKE BILLIG, men mye hyggeligere!

Europas største el-kjede

aktivitet. En rekke arrangementer med både lokale, nasjonale og internasjonale artister er gjennomført.

Det er flott når noen ser verdien av å gjøre en frivillig innsats for fellesskapet. Da er det utrolig hva som er mulig å få til.

Ungdommelig kraft i Fjæreheia

Jan Inge Tungesvik
tekst

Årets store program i Fjæreheia ville vært helt umulig uten en masse unge mennesker som jobbet på dugnad.

Hvorfor står de på natt og dag, hva er det som driver dem?

Spørsmålet går til Live Wirak som nå er elev på Rønningen Folkehøyskole på danselinjen. Den glade Grimstadjenta vet akkurat hvorfor frivillig arbeid gir mening.

– Jeg syns det har vært en veldig spennende sommer som frivillig i Fjæreheia. Det å kunne arbeide på slike arrangementer gir både opplevelser, inntrykk og samhold i gruppen. Jeg mener Grimstad er avhengig av folk som vil gi litt til byen vår, og som vil bruke tid og krefter til samfunnet.

I sommer fikk jeg mulighet til å være artistvertinne i Fjæreheia under mange konserter. Det var kjempe gøy, og det å kunne jobbe med så mange positive og energirike mennesker gjør at samholdet blir helt spesielt. Vi hadde en fantastisk positivt energien oss imellom..

Det å bety noe og være del av noe så stort var en stor drivkraft.

Jeg gledet meg til kveldene oppe i heia, det at lokalbefolkningen satte så stor pris på det vi skapte var på mange vis lønn nok...

Line er på vei ut, nå er det TenSing Norway som forbereder seg nå på Europaturne til Danmark, Island, England og Tyskland som krever hennes oppmerksomhet. Fjæreposten ønsker god tur!!

Live Wirak midt på bildet (jenta t.h.) sammen med de ti tenorene fra Australia. Jenta t.v. heter Kaja Skovborg-Hansen.

FARVE GLEDE

ODDEN

det skjer

Adventsstund for 5-åringene

På ettermiddagen 25. november blir det Adventsstund for 5-åringene i Fjære menighet, dvs. alle som skal begynne på skolen neste år! 5-åringene får her en fin cd, og vi synger og forteller om adventstiden. Her blir også gitt informasjon om dåpsskolen som starter i januar.

Alle vil dessuten få tilsendt informasjon i posten om tid og sted.

Medvandring og den gode samtale

Søndag 22. november kl 17 inviterer vi til åpent seminar i Fevik kirke. Gjest denne søndagen er Ole Magnus Olafsrud. Han er kjent for mange, men for de som ikke vet hvem han er, så må vi ta en kort presentasjon. Han har i mange år ledet en organisasjon som heter Navigatørene. Denne organisasjonen utarbeider blant annet studiemateriell for smågrupper.

Olafsrud har skrevet flere bøker. Mest kjent er kanskje boken «Der du er». Han har også skrevet bok til hjelp i samliv og ekteskap.

Medvandring og den gode samtale er nøkkelord for hva han ønsker å formidle noe om.

I Fevik kirke har vi hatt flere smågrupper. De ble satt i gang for noen år siden. Vi tror det er viktig, for oss i vår tid, å være med i en smågruppe som er trygg, spennende og utviklende. For å stimulere eksisterende grupper, og for å stimulere til at det kan dannes flere slike smågrupper har vi bedt Olafsrud om å være konkret på hvordan vi kan utvikle dette hos oss.

Denne kvelden håper vi at det vil komme mange. Det stilles ingen krav og forventninger til de som kommer om å bli med i grupper. For medvandring og den gode samtale lever også utenfor smågruppene!

Vi vil spise kveldsmat sammen, og ta opp en kollekt til dekning av utgifter.

BARN FØDT I 2004

Lyst til å synge i kor!

Fordi vi trenger flere sangere i Elle Melle Mini, åpner vi nå for at barn født i 2004 kan få begynne. Velkommen, og ta gjerne med en voksen for en prat første gangen. Vi over tirsdag kl. 17.15 i Fevik kirke.

Julenattinékor

Gamle og nye korsangere ønskes velkommen til årets julenattinékor. Vi over kl. 20-22 i Fevik kirke onsdag 4. november onsdag 18. november onsdag 2. desember onsdag 16. desember

Husk årets julenattiné 22. des. kl 20.30 i Fevikhallen

SUNG MED OSS

Søndag 15. november kl 19.30 vil disse bli presentert som sangkveld i Fevik kirke

Pro Kor m/ solister

Mus. anv. Kirsti P. Haugen

kontaktinformasjon Fjære menighet

POSTADRESSE Fjære menighet Fjæreveien 185 4885 Grimstad

TELEFONER Sentralbord kirkekontoret 37 09 01 00 Fevik kirke 37 04 82 33

ANSATTE

Håvard Backe
Kirketjener i Fjære
T: 37 09 11 40

Helge Flaath
Kirketjener i Fjære
T: 37 09 11 40

Kjell Olav Haugen
Kateket
koh@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 16

Kirsti Pedersen Haugen
Musikalsk leder i Fevik
kph@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 17

Andrea Maini
Organist i Fjære
am@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 15

Anne Marie Midtbø
Daglig leder
amm@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 13

Ingunn Metveit Olsen
Menighetspedagog
imo@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 18

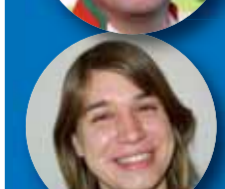
Helge Spilling
Sokneprest
hs@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 12

Oddvar Tveito
Kapellan
ot@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 09

Arild Vassenden
Diakon
av@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 25

Ingvild Wangenstein Limm
Barne- og ungdomsarb.
iw@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 14

Inger Øybekk
Prest
tiainger@online.no
T: 40 40 60 35

BIBEL. quiz

Runde 5

1 Ble fuglene skapt samme dag som fiskene eller samme dag som pattedyrene?

2 Hvem sloss mot en engel slik at han ble halt?

3 Hvor bodde Josef etter at han ble solgt som slave?

4 Hvor lenge var Jona inne i den store fisken?

5 Hører Amos til i Det gamle eller Det nye testamentet?

6 Hvem opplevde at en mann sovnet og falt ut av vinduet mens han prekte? Paulus, Peter eller Jesus?

7 Da Jesus var 12 år kom han bort fra foreldrene under et besøk i Jerusalem. Hvor fant de ham tilslutt?

8 Når fikk disiplene Den Hellige Ånd; da Jesus ble døpt, da Jesus tok dem med opp på et høyt fjell, eller på pinsedag?

Siden ingen har sent inn svar på quizene i år, blir det heller ingen trekning av gevinst. Kanskje prøver vi igjen i 2010.

Søndagsskolebursdagsfest

Fredag ettermiddag var det mange spente små og store utenfor Vik Bedehus. Søndagsskolen skulle på busstur til Oslo og Tusenfryd! Vår «egen» sjåfør Audun Ølnes stod klar med FMU bussen og ved sin side hadde han Jacob (9år) som var en super guide! Alle koste seg på bussen. Mange spilte Nintendo DS og spiste godteri og de voksne skravla! Veien gikk gjennom Oslo og der ble vi nøye informert om operaen og operataket av guiden!

Vi overnattet på Langhus Misjonshus og det ble litt av en opplevels! 60 stk. inn i en liten menighetssal! Her ble det trangt om plassen så letelsen var stor da vi i tillegg fikk en leilighet der 20 stk kunne sove! Da sjokket hadde lagt seg, ble luftmadrassene blåst opp og alle fikk sin kvadratmeter!

Kveldsmaten ble inntatt stående eller liggende et eller annet sted, og deretter bar det rett i soveposene for både store og små. Og kl. 23.00 var det helt stille! Det fantes ingen ledig kvadratmeter for natterangling!

Lørdag morgen var preget av en enorm effektivitet! Før klokka var ni hadde alle spist, smurt niste og pakket seg ut i bussen! Vi hadde en liten samling der vi sang noen sanger og spilte Bibelbingo. Da var også Øyvind fra menigheten på Langhus sammen med oss. Han utstrålte en stor gjestfrihet og

beviste at «der det er hjertemor, er det husrom!»

Da klokka slo 10.00 stod hele gjengen klar for å innta Tusenfryd! Vi fikk flotte søndagsskole-skjorter og mange fikk hilse på Gulliver!

Inne i parken ble vi raskt spredd for alle vinder! Her var det om og gjøre å bruke tiden godt! Her var det noe for enhver smak: De tøffeste prøvde berg og dalbaner med og uten looper, og jo mer det gikk rundt, jo bedre var det! Noen prøvde seg også i Spin Spider og Speed Monster! Andre var fornøyde med «huskekarusellen», radiobilene og de mindre karusellene.

Midt på dagen var det søndagsskolebursdagsfest på den store scenen! Da var det godt å få seg en pust i bakken mens vi hørte på Oslo Soulchildren, Christian Ingebrigsten og Krf politiker Knut Arild Hareide. I tillegg var det et dramastykke om Lazarus. Det var et flott opplegg som ble avsluttet med at vi som tilskuere fikk være med å blåse tusenvis av såpebobler!

Vi hadde en fantastisk flott dag og alle reiste hjem med et stort smil om munnen! Vi er alle klare for flere turer som dette!

På Vik søndagsskole har vi det mye gøy, og vi har plass til enda flere! Vi har søndagsskole hver søndag kl.11.00 på Vik Bedehus. VELKOMMEN!

det skjer

Faste møtesteder og tider for ulike grupper i Fjære menighet

Sørg for at din gruppe også kommer inn her!

sjekk fersk info på fjæreposten.no

BARN OG UNGE BABYSANG

FMU-huset på mandager (påmelding)

SMÅBARNSSANG 1-6 ÅR

FMU-huset på mandager kl. 09.30

SMÅBARNSTREFF

Vik bedhus fredager i oddetalsuker kl. 10.00-12.30

FEVIK SØNDAGSSKOLE BS-AGENTENTE

Fevik kirke annenhver søndag kl. 11.00

VIK SØNDAGSSKOLE

Vik bedehus hver søndag kl. 11.00

HESNES SØNDAGSSKOLE

Hesnes bedehus annenhver tirsdag kl. 17.30-19.00

BARNELAGET LIA

Lia bedehus annenhver onsdag i partallsuker kl. 17.30

ELLE MELLE FEVIK

Hver tirsdag i Fevik kirke Mini kl. 17.25 Tween kl. 18.00

ELLE MELLE FRIVOLL

Bygdheim bedehus annenhver onsdag kl. 17.30

VIRRE, VIRRE, VAPP FEVIK

Fevik kirke hver tirsdag kl. 14.00

FAMILIEKLUBB

FMU-huset 2. torsdag i måneden kl. 17.00

ALFSAM

FMU-huset annenhver torsdag kl. 18.00-20.00

UNGDOMSGRUPPA LIA

Lia bedehus, annenhver onsdag i oddetallsuker kl.19.00

UNGDOMSGRUPPA FEVIK

Fevik kirke fredag kl. 20.00

FMU, FJÆRE MENIGHETS UNGDOM

FMU-huset mandager kl. 18.00

FJÆRE SPEIDERGRUPPE

har samling i Fjæreparken annenhver tirsdag fra kl. 17.30-19.00, for 1. til 4. klasse.

VOKSNE

MORGENSANG I FJÆRE KIRKE

Hver torsdag kl. 09.00

PROKOR øver annenhver onsdag i

Fevik arbeidskirke kl. 20.30-22.00

FJÆRE

KAMMERKOR har øvinger i Fjære kapell tirsdager kl. 19.30